

Minulo sredo nas je presenetil prvi sneg. Posnetek je iz Davče, vasi, ki leži na višini okrog 1000 metrov, nad Selško dolino. — Foto: F. Perdan

Leto XXVII. Številka 77

Ustañovitelji: obč. konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič — Izdaja CP Glas Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, petek, 4. 10. 1974
Cena: 1 din

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Ribe in mi

»K vragu pa tak napredek!« bi najbrž reklo pokojne savske ribe, če bi po nekakšnem čudežu vstale od mrtvih in spregovorile.

Da, k vragu tak napredek, ki uničuje vse živo okrog sebe ter spreminja naravo v strupeno puščo. V imenu česa si smejo industrijski polipi nekaznovano privoščiti morije in pokole? Morda v imenu višje produktivnosti, večjih dohodkov, novih proizvodnih postopkov?

Bral sem o gromozanski škodi, nastali ob izpustu smrtnega blata v strugo Save. Bral sem o protestih in zahtevah ribiške zveze Slovenije, odločene, da v bodoče vnaprej prepreči sleherni podobni poskus terorja nad vodami. Bral sem tudi o načelnih obsodbah žirovniškega primera, o solidarniziranju javnosti ter družbenopolitičnih faktorjev s stališčem varuhov narave. In najbrž bi verjel v pozitivne spremembe — verjel bi, če bi šele včeraj od nekod daleč priklovratil v solzno dolino Kranjsko. Tisoč izgovorov najdemo, tisočkrat pogreto geslo o pomanjkljivih pristojnostih privlečemo na dan. Primaknemo tri, štiri utrujajoče fraze na temo odgovornosti drugih — in si pilatovsko umijemo roke. Roke si umijejo občinske inšpekcijske službe, saj zaman terjajo sprejem odloka, ki bi določal, kaj stori; umije si jih milica, ker pač ni dobila uradnega ukaza od zgoraj; in celo razni specializirani zavodi ne reagirajo, kajti določene krogom ljudi je potrebno čisto prav, če so »negaci« in »vohljači« zadnja bitja, ki jim raztolmačijo posledice načrtovanih ali že izpeljanih »podvigov«.

Sava, Sora, Tržiška Bistrica, blejska ribogojnica, gorenjski potoki in potočki... Povsod smo v nedavni preteklosti imeli priložnost opazovati bele postrvice trebuhe. Nešteto vprašanj je obviselo v zraku in zaman čakalo odgovora. Kdo bo financiral biološko sanacijo Save? Kolikšne bodo kazni? Kje so skrita imena povzročiteljev desetlin in desetlin »lokalnih« katastrof? Kdaj smemo pričakovati vsaj najmanjše pojasnilo v zvezi z julijskim poginom okrog 6000 rib v zgornjem toku »neomadeževane« Selsčice? Zakaj molčite, poklicani in izvoljeni?

Danes plačujejo davek napredku ribe, jutri bodo menda pocepali raz vej ptiči, pojutrišnjem smo pa nemara na vrsti že mi.

In potem? Potem bo povsod zavlada odredilni napredek.

I. Guzelj

6. stran:

Resnica je napisana na knežjem kamnu

S premogom letos manj skrbi

7. stran

16. STRAN:

Nekaj značilnosti novega zakona o prometu

Pomoč Kozjanskemu

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti kranjske občinske skupščine sta v sredo na ločenih sejah sklenila, da bo kranjska občina nakazala 50.000 dinarjev za omiljenje posledic potresa na Kozjanskem. Dénar so odobrili iz rezervnega sklada.

S 1. oktobrom so na Jesenicah končali prvo akcijo zbiranja sredstev za Kozjansko. Po izračunih so na Jesenicah delavci pokazali visoko stopnjo solidarnosti, saj so zbrali več sredstev kot so sprva predvidevali. Po planu bi morali v jeseniški občini zbrati milijon 900 tisoč dinarjev, zbrali pa so dva milijona 58 tisoč dinarjev in tako dosegli 106,4 odstotka.

D. S.

V spomin na požig partizanskega Gozda

V nedeljo, 6. oktobra, ob 10. uri dopoldne bo v Gozdu veliko srečanje borcev, aktivistov, internirancev, mladine in občanov tržiške občine in drugih krajev Gorenjske. Na srečanju bodo obudili spomine na tragični 7. oktober leta 1944, ko so Nemci in domobranci partizanski Gozd požgali in se zverinsko znesli nad prebivalci. Srečanje pripravlja tržiška borčevska organizacija, bližnje krajevne skupnosti in družbenopolitične organizacije, učenci osnovne šole Kokrškega odreda iz Križev, člani Amaterskega gledališča iz Tržiča, pevci iz Tržiča ter pripadniki partizanske enote, ki deluje v tržiški občini.

30. obletnice požiga Gozda se bodo spomnili tudi taborniki odreda Kriška gora iz Križev, ki vsako leto taborijo v prijetnem Gozdu. Odred bo jutri in v nedeljo organiziral množični pohod od spomenika do spomenika, na katerem bodo sodelovale ekipe osnovnih šol, tabornikov, planincev, mladinskih aktivov, milice in pripadnikov JLA. V nedeljo ob štirih popoldne bo v Gozdu slovesna razglasitev rezultatov pohoda.

-jk

Naročnik:

Mladina mora prispevati svoj delež pri gradnji samoupravnih socialističnih odnosov

V sredo se je v Moravcih pri Murski Soboti začel 9. kongres ZSMS — referata predsednika ZSMS Ljuba Jasniča in predsednika CK ZKS Franceta Popita uvod v delo kongresa

V sredo dopoldne se je v Moravcih pri Murski Soboti svečano začel 9. kongres slovenske mladine, na katerem sodeluje 480 delegatov in več kot 200 gostov iz domovine in tujine. Udeleženci kongresa so se posebno prisrčno pozdravili ugledne goste: predsednika CK ZKS Franceta Popita, predsednika republiške konference SZDL Mitjo Ribičiča, namestnika sekretarja Izvršnega komiteja CK ZKS Vlada Janžiča, sekretarja zvezne konference SZDL Marjana Rožiča, člana sveta federacije Miha Marinka, predsednika ZB NOV Janka Rudolfa, generalno sekretarko ZSS Ivanko Vrhovščak, generala Milana Daljeviča, rektorja ljubljanske univerze dr. Janeza Milčinskega, predsednika gospodarske zbornice Slovenije Andreja Verbiča ter delegacijo ZMJ s predsednikom Vladimírijem Maksimovičem na čelu ter delegacijo Zveze študentov Jugoslavije s predsednikom Vukojico Boškovičem.

Ko so sklenili 8. kongres Zveze mladine pred šestimi leti v Velenju, mladi najbrž niso pričakovali, da bo 9. največji zbor slovenske mladine prinesel tako temeljito preobrazbo mladinske organizacije. Ze uvodni referat predsednika republiške konference Ljuba Jasniča in govor predsednika CK ZKS Franceta Popita sta potrdila, da je do sprememb moralo priti, če naj mladinska organizacija bolj učinkovito nastopa v družbenopolitičnem življenju in če naj njene odločitve in akcije pomenijo izražanje dejanskih interesov delovnih ljudi.

Ljubo Jasnič je prvi del referata posvetil položaju zveze mladine v hitrem razvoju socialističnih samoupravnih odnosov. Poudaril je vpliv odločitev in opozoril pisma predsednika Tita, 21. seje izvršnega odbora ZKJ ter 29. seje predsedstva centralnega komiteja ZKS na samokritični pretres dejavnosti mladinske organizacije. Titove besede na 10.

kongresu Zveze komunistov Jugoslavije so bile izhodišče za akcije pred 9. kongresom ZSMS in bodo tudi po njem. Nato je govornik ugodno ocenil družbenopolitično dejavnost ZMS, še posebno pa njen boj za hitrejše uveljavljanje ustave, aktivnost pri organizaciji in izvedbi volitev, zavzeto sodelovanje v pripravah na splošni ljudski odpor in ostre reakcije mladih na nacionalistične izpade in apetite nazadnjaških sil v sosednjih državah, ko so mladi izkazali odločno pripravljenost braniti sleherni ped domovine.

Ko je govoril o delu v prihodnje je Ljubo Jasnič dejal: »Glavna naloga organizacije mladih — ZSMS — je v tem, da mlada generacija svoje naloge oblikuje v učinkovito akcijo, ki naj prispeva svoj delež k naporom delavskega razreda in vseh delovnih ljudi za nadaljnjo izgradnjo samoupravne socialistične družbe. Pravilnost in nujnost nove poti smo v

zadnjem obdobju že potrdili z doseženimi uspehi. V ZMS imamo organiziranih 57 občinskih organizacij, mestno in obalno konferenco, organiziranih je 51 konferenc mladih delavcev, organizirana je konferenca mladih delavcev v republiki. V 1406 organizacijah združenega dela so zaživele osnovne organizacije ZM, ki združujejo 122.000 mladih

Nadaljevanje na 3. str.

Ljubo Jasnič

VII. MEDNARODNI SEJEM OBRTI IN OPREME od 11. do 20. OKTOBRA

Zapis ob srečanju s koroškimi Slovenci

Kranjski prosvetni delavci ob grobišču v St. Rupertu, kamor so po vojni položili posmrtno ostanke 80 partizanov, ki so padli v okolici tega in sosednjih koroških krajev

Resnica je napisana na knežjem kamnu

Hanzi Mikel: materinega jezika ti nihče ne sme braniti — Dr. Franc Zwitter: povejte vašim učencem, mladini, da je na Koroškem še ljudstvo, ki želi ostati slovensko na slovenski zemlji — Rudi Vovk: preštevanje je protizgodovinsko — Luka Hudl: Šoštár je zgradil dvorano. Slovenci jo uporabljamo v mogočem in nemogočem času. Prek 40 prireditev smo letos organizirali v njej. Nemški zbor v njej še ni zapel. V Globasnico je sicer prišla nemška igralska skupina, vendar se je znašla pred praznimi klopmi!

Ne bom veliko in na široko pisal o poti, ki sem jo v soboto prehodil s kranjskimi prosvetnimi delavci po Koroški. Ne nameravam suhoparno in golo naštevati krajev, skozi katere smo potovali. Več ali manj so nam vsem skupaj poznani. Koroška geografsko ni daleč, zadnje čase pa nam je še bližja. Bližja zaradi tegobe in bolečine tistega njenega življa, ki ga ni sram priznati in izpovedovati, da je slovenski, in zaradi njegovega junaštva, optimizma in upornosti. Mogoče je v soboto kdo našo številno družino ošvrknil z jeznim ali celo posmehljivim pogledom, ker smo se želeli spoznati vsaj z delčkom koroške stvarnosti in resnice! Vendar, kaj bi pomenili taki pogledi v primerjavi z veseljem in srečo, ki ju izkazujejo naši zamejski bratje ob slehernem obisku rojakov iz matične domovine. S takim prepričanjem smo že v trdi večerni temi zapuščali kapelsko dolino in se na jezerskem prelazu poslovili od Koroške.

Raje bom pisal o ljudeh, ki sem jih sicer bežno srečal na poti od Svatene, kjer je bil naš prvi postanek, do množičnega in pristranskega srečanja s koroškimi prosvetnimi delavci, domačini in voditelji koroškega slovenstva v Globasnici.

HANZIJEVA ODLOČNOST

Ne bom pozabil 65-letnega kmeta Hanzija Mikelná, gospodarja domačije v Svatnah v bližini St. Janža, kjer se je pred več sto leti rodila Miklova Zala. Tudi Hanziju se je razen sinov rodila hčerka, ki jo je na prigovarjanje znanec, zavednih koroških Slovencev in prijateljev iz Slovenije, imenoval Zala. Veliko Slovencev vsako leto obišče Miklovo domačijo v Svatnah. Hanzij, upa, da bo med petimi sinovi le dobil naslednika za okrog 40 hektarjev veliko domačijo, postrže gostom s priznanim koroškim moštom in pripoveduje, da terjajo koroške razmere od zavednih Slovencev veliko junaštva. Nemčurji in vindišarji so Hanziju že velikokrat dejali, naj gre slovensko govorit onstran Karavank, k nam! Hanzij jim ne ostaja dolžan. Veli jim, naj grejo tudi oni tja, kjer bodo slišali le nemško. Koroška je domovina Slovencev. Na rodnih tleh pa ti materinega jezika nihče ne sme braniti

ali celo s silo trgati iz ust in srca ... V Trebinjah pri Škofičah nas s šopkom v rokah, vever in vedno nasmejan pozdravlja in stiska roko Pavel Kernjak z ženo Amalijo, »oče« vedno lepih koroških slovenskih pesmi Mojceja. Tam, kjer teče bistra Zila, Rož, Podjuna, Zila itd. Njegov duh in pero kljub sedemdesetim letom ne poznata počitka. Povabi nas v pevsko sobo, kjer za harmonijem dnevno presedi ure in ure. Nastajajo novi spevi, blagovzvočni, umirjeni in doživeti, vedno pogostejše povezani s starimi koroškimi stihii. Pavel Kernjak je njihov vnet zbiralec. Nove koroške pesmi ustvarja tudi Kernjakov sin Miro, glasbenik in odlični baritonist. Njegove izvedbe koroških narodnih pesmi, predvsem očetovih, so med najboljšimi sploh.

Kernjakova hiša je hiša pesmi! Pred njo stoji iz debela izklesan kip Mojceja, umetnina znanega ljudskega umetnika iz Žetine v Poljanski dolini Petra Jovanoviča. Skulpturo je velikemu koroškemu Slovencu podaril Slovenski oktet. V Kernjakovi delovni in glasbeni sobi večer za večerom doni slovenska pesem. Vedno več ljudi poje v vaškem zboru in vedno več je med njimi Kernjakov!

V STISKI SMO ŠE MOČNEJŠI

Takšnega sprejema, kakršnega smo bili deležni sredi popoldneva v Globasnici, nismo pričakovali. Dvorana, ki jo je na svojo pobudo in denarjem zgradil slovenski gostilničar Albert Smrečnik, Šoštár po domače in sprejme 600 ljudi, je postala hipoma pretresna. Niso nas pozdravljali le domačini, temveč tudi slovenski učitelji in vidni predstavniki koroškega slovenstva: predsednik Zveze slovenskih organizacij dr. Franc Zwitter, generalni tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev Filip Varaš, šolski nadzornik za slovensko šolstvo na Koroškem Rudi Vovk, predsednik globasniškega Slovenskega prosvetnega društva Luka Hudl itd. Srečanje so s poskočnimi vižami začeli Katarinski fantje, končali pa pevci zbora iz Globasnice, pisateljica in pesnica Anita Hudl ter dijaka slovenske gimnazije iz Celovca Andreja Zigulnik in Andrej Mohar, ki sta brala pesmi sodobnih

Sledim besedam, ki so jih po pozdravnem nagovoru predsednice kranjske temeljne izobraževalne skupnosti Pepce Jež izrekli voditelji slovenstva in slovenskega šolstva na Koroškem.

»Zahvaljujem se temeljni izobraževalni skupnosti Kranja, da se nas je odločila obiskati v dneh, ko bijemo odločilno borbo,« pravi dr. Franc Zwitter. »Odločili smo se, da gremo v boj zoper štetje na naši, podedovani zemlji. Trdno smo odločeni, da se na tej zemlji, prepojeni s krvjo, ne pustimo preštevati. Zagotavljam, da ljudje od Šmohorja do Pliberka tudi pod tem pritiskom ne bodo klonili. Temu lažje verjamem, ker ste z nami vi, bratski narod! Vas, prosvetne delavce prosim: povejte vašim učencem, mladini, da je na Koroškem še ljudstvo, ki želi ostati slovensko na tej slovenski zemlji!«

»Veseli me, da nismo sami, da so z nami drugi narodi, predvsem pa ljudje socialistične republike Slovenije,« govori Filip Varaš, generalni tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev. »Bili smo pri vaši Socialistični zvezi delovnega ljudstva,« nadaljuje. »Dobili smo močno podporo in takšno pričakujemo tudi od vas, vaše mladine in vlade, ki naj pove mednarodni javnosti resnico o naši stvarnosti. Začeli smo akcijo za slovenski dom v Celovcu. Zgraditev našega kulturnega in družbenega središča bi bila v teh trenutkih velika zmaga koroških Slovencev.«

Šolski nadzornik Rudi Vovk posega v zgodovino dvojezičnega šolstva na Koroškem.

»Leta 1945, ko je nastala nova avstrijska republika, je bilo uzakonjeno dvojezično šolstvo. Deset let kasneje so se že zbudile Slovencev zlonamerne sile. Leta 1958 je bila uzakonjena pravica Slovencev ukinjena. Izšla je odredba o manjšinskem šolstvu, ki zahteva, da morajo starši otroke prijaviti k slovenskemu pouku. Kdor tega ne stori, je zanj pouk le nemški... Dve skupini učen-

cev imamo v naših razredih: prijavljene in neprijavljene. Takšna delitev učitelju dela ne olajša, temveč postaja poučevanje težje in težje. Vendar delajo dvojezični učitelji najbolje. Več niti ne morejo.«

»Slovenci moramo odklanjati preštevanje,« poudarja Rudi Vovk. »Sem so prišli naši predniki iz Zakrpatja in tukaj so Slovenci ustanovili prvo državo. Preštevanje je protizgodovinsko...«

V nedeljo, 6. oktobra, organizirata Zveza slovenskih organizacij in Narodni svet koroških Slovencev v Celovcu veliko protestno zborovanje. Ponovno bosta izpričana bolečina in gnev ob spoznanju, da na svoji zemlji vedno bolj veljajo za tužce!

Besedilo in fotografije: J. Košnjek

Spomenik padlim partizanom v St. Rupertu pri Velikovcu. Starega so pred leti nasprotniki koroškega partizanstva in slovenskega življa sploh razstrelili. Na ostre proteste naše vlade je avstrijska republika postavila novega.

povečajte svoje stanovanje...

200x68x20

Z raztegljivim foteljem-ležiščem BINOM boste hitro zadovoljni, enostavno in poceni rešili problem bivanja vaših gostov ali drugačno stisko s prostorom. Z NEKAJ PRIJEMI BOSTE SPREMENILI DNEVNO SOBO V SPALNICO IN OBRATNO!

KRANJ — Primskovo in Titov trg 5

lesnina

Kranjski prosvetni delavci so ob obisku skladatelja Pavla Kernjaka mojstra koroške narodne pesmi obdarili in ob skladateljevi spremljavi na harmoniju zapeli njegove znane pesmi. Na fotografiji skladatelj prijatelj Peter Lipar in znan poznavalec in prijatelj koroških Slovencev Silvo Ovsenk.

Obiskala sem starega ata

Stari ata in stric imata majhno kmetijo, zato se ne moreta preživljati samo z njo. Stric hodi v službo, stari ata pa je upokojenec in skrbi za dom. Med NOB pa je bil borec štirnajste divizije.

Že vnaprej sem se veselila, da bom šla poleti na počitnice k stricu in staremu očetu v Sodražico na Dolenjskem. V ponedeljek zjutraj je stric z avtom prišel pome. Medtem ko sta šla z očkom po opravkih, sem pripravila vse stvari za na pot. Ko sta se vrnila, sva se s stricem kmalu odpeljala.

Vozila sva se skozi Medvode in Ljubljano. Z avtomobilske ceste sva zavila na kočevsko. Cesta je asfaltirana in kaj hitro sva prišla na Turjak. Od tam se lepo vidi Ljubljana. Vozila sva se še uro in pol in že sva bila doma. Stari ata naju je bil zelo vesel, posebno še mene.

Pred letom dni mu je umrla žena, moja stara mama. Stari ata in stric

sta ostala sama. Ker je stric dopoldne v službi, mora stari ata sam gospodinjiti.

Takoj prvega dne sem mu pomila in pospravila. Ogladala sem si tudi živino in zajce ter se igrala z mucki. Nato sva šla s starim atom obračat seno. Popoldne smo ga vsi trije pripeljali domov. Zelo rada sem se peljala s konjem, posebno še na senu. V sredo sem šla na obisk k sestričnam. Ko smo zagledale kopalce ob potoku Bistrica, smo se domenile, da se homo šle drugega dne kopat. Preživela sem prijetno popoldne ob kopanju in sončenju. Nato smo šli obračat seno na oddaljen travnik. S seboj smo vzeli eno od treh muck in jo spustili. Meni je bilo za njo zelo hudo, a stric je rekel, da sta pri hiši dve dosti. Ko smo kasneje prišli po seno, smo jo še vedno našli na travniku. V bližini so grabili tudi sosedomi z otroki, pa so jo vzeli s seboj.

Stari ata ima težave, ker mu je umrla žena in si mora sam kuhati in pospravljati. Šele zdaj, ko sem stanovala pri njem, sem spoznala, kako je težavno-zanj. Star je sedemdeset let in si ni nikdar mislil, da bo moral opravljati tudi gospodinjska dela. Zato mu rada pomagam, kolikor morem.

Mojca Juvan, 5. b r. osn. šole
Stanka Mlakarja, Šenčur

Poljanska dolina

Lep sončen dan je tretješolce zvalil na izlet v Poljansko dolino. Izpred šole nas je avtobus odpeljal proti Škofji Loki in dalje do naše prve postaje na Visokem, kjer je imel pisatelj Ivan Tavčar svoj dvorec in kjer stoji danes njegov bronasti spomenik, obrnjen proti Poljanam. Na vzpetini blizu hiše stoji kapelica in ob njej grobnica s posmrtnimi ostanki več članov rodbine Tavčar.

Naslednji kraj, kjer smo se ustavili, so bile Poljane s Tavčarjevo rojstno hišo. Prijazna ženska nam je pokazala nekaj njegovih slik in že smo se odpeljali dalje do kamnoloma na Hotavljah. Tu že več let režejo in obdelujejo marmornate plošče.

Končna postaja pa so bile Ziri, večji kraj na koncu Poljanske doline, v katerem je danes že nekaj industrije, posebno pa je znana tovarna obutve Alpina.

Po krajšem odmoru smo se z lepimi vtisi vrnili v Škofjo Loko.

Tadeja Hafner, 3. b r. osn. šole
Cvetka Golarja, Škofja Loka

Prvič na ribolovu

Lovil nisem sam, temveč moj bratranec Darko. Bil pa sem poleg in sem prvič videl ribe — igle.

Bilo je oblačnega dne. Sonce je medlo sijalo skozi sive oblake. Morje je bilo mirno. Vznemirjale so ga samo ribe, ki so se iz vode poganjale za mušicami.

Vstal sem zgodaj. Oblekel sem se in šel zajtrkovat. Po jedi mi je bratranec povedal, da bo šel loviti igle. To so neke posebne vrste ribe. Odpravila sva se na pomol. Z nama je bil tudi Darkov prijatelj Bojan. Najprej smo nalovili male ribice, ki so iglam za vabo, potem je Darko pripravil ribiško palico. Na trnek sta nato pritrdila vabo in začela loviti. Po nekaj minutah je Bojan nenadoma začel navijati trnek. Bil sem presenečen. Šele potem, ko je trnek že potegnil iz vode, sem opazil, da je na njem riba. Vsi smo bili veseli plena in Bojan je zopet nataknil na trnek vabo. Nekajkrat so mu vabo pojedle ribe, nobena pa ni prišla. Čez približno pol ure je spet ujel eno. Darko pa ni imel sreče. Ker pa pogovor pravi, da gre v tretje rado, je Bojan kmalu ujel še tretjo ribo. Ta je bila res velika igla. Dolga je bila skoraj meter in težka okrog dva kilograma, čeprav so igle zelo tanke in široke.

Hoteli smo še loviti, a je začelo deževati in morali smo se vrniti v šotor. Ribolova je bilo tako konec.

Zmago Kolar, 5. a r. osn. šole
Stanka Mlakarja, Šenčur

Tak sem jaz

Hodim v 3. c razred osnovne šole Lucijana Seljaka. V šolo hodim zelo rad. Po poti iz šole se kregamo, včasih pa pojemo. Doma pišem naloge. Proti večeru nabijamo žogo. Imamo gol, ki mi je nekoč padel na glavo. Imeli smo tudi koš, ki so ga na srečo podrli. Zvečer berem knjige, čeprav se mama večno krega, zakaj toliko berem. Rad se s kolesom vozim ponoči. Včasih s sosedom streljava v tarčo. Ko moram spat, sem zelo nesrečen.

Matej Grašič, 3. c r. osn. šole
Lucijana Seljaka, Kranj

10 GLAS
Petek, 4. oktobra 1974

s šolskih klopí

List iz počitniškega dnevnika

V začetku počitnic nisem vedel, kaj bi počel. Predlagal sem Bojanu, da bi se šla vozit s čolnom. Toda leta ni bil napihnjeno. Preden sva ga pripravila, je bilo slišati še precej mojega in Bojanovega kričanja. Končno sva prišla pred Dom. Tako se namreč imenuje gorenjevaško kopaljšče. Najino »prekooceanko« sva počasi spustila v vodo. Vozila sva se po Sori gor in dol.

Ura je bila dvanajst. Moral bi se vrniti domov. Priveslala sva k bregu. Bojan je vstal in stopil iz čolna, ki ga je, seveda z menoj vred, odneslo na sredo reke. Bojan se je začel glasno smejeti. V strahu, kaj bo z menoj, sem vpil nanj, da ni čisto pripravi in če je že videl šoferja avtobusa, ki je zapustil vozilo brez zategnjene ročne zavore.

Zaneslo me je v grmovje ob reki. Ob vodi sem se bal kač, ki jih ob vročih dneh tam ne manjka. Vse bolj sem se bližal jezú. Bojan mi je dajal razna navodila, kako naj veslam! Zaman! Še se je smejal, a njegov smeh je postajal vse tišji. Spoznal je, da bo moral sam poseči vmes. V dolgih hlačah je pričofotal k meni. Ko je lezel v čoln, je vanj vdrla voda. Tudi jaz sem bil moker. Premočena kot »cucka« sva odšla domov.

Tako se je vendarle srečno končala že druga moja pustolovščina, le da me ni zaneslo na kak otok, kjer bi kot Robinzon živel leta in leta.

Zoran Jelovčan, 6. c r. osn. šole
Ivana Tavčarja, Gorenja vas

Na višji stopnji

Počitnice so se končale in začelo se je novo šolsko leto.

Letos nimamo več razrednega, temveč kabinetni pouk. Vsako uro se selimo iz razreda v razred in tudi menjamo tovarišice in tovariše. Imamo tudi nekaj novih predmetov: tehnični pouk, angleščino, srbohrvaščino in plavanje. Od vseh predmetov mi je najbolj všeč telovadba. Tudi pri tehniki in angleščini je zelo zanimivo.

Pouk na višji stopnji pa zahteva tudi več časa in učenja. Prejšnja leta sem prihajal domov bolj zgodaj, sedaj pa imamo vsak dan pet ali šest ur pouka. Tudi doma porabim več časa za naloge in učenje. V torbi nosim več zvezkov in nove knjige.

Zavedam se, da bo iz leta v leto težje, zahtevnejše, pa tudi zanimivo. Vseeno pa upam, da bom s pridnostjo lahko šolsko leto uspešno končal.

Marko Kurat, 5. č r. osn. šole
Franceta Prešerna, Kranj

pravi naslov za denarne zadeve

tako meni najmanj 1 milijon 767 tisoč 112 ljudi: toliko varčevalcev nam je v 130 poslovnih enotah zaupalo 8 milijard 283 milijonov 692 tisoč dinarjev dinarskih in deviznih sredstev

Ljubljanska banka

Glasbena šola
Kranj
Trubarjev Trg 3

razpisuje
delovno mesto
čistilke
s polovičnim
delovnim časom.

Nastop dela takoj.

V našem gozdu

Naš dedek je hodil v gozd. V gozdu je sekal smreke. Včasih sem šla tudi jaz z njim. V gozdu sem nabirala borovnice, jagode in gobe. Velikokrat sem videla srne in zajce. Ogladala sem jelke, smreke, bore in trgala gozdne rože. Ko je dedek opravil svoje delo, sva se skupaj vračala domov.

Ksenja Škofic, 2. a r. osn. šole
Stanka Mlakarja, Šenčur

Graditelji!

Kmetijsko živilski kombinat Kranj
TOZD Komercialni servis Kranj

Obvešča vse graditelje, da prodajamo v skladišču gradbenega materiala Hrastje po ugodnih cenah:

- stavbno pohištvo
- parket
- betonske mešalce L 100
- cement uvožen

Izkoristite ugoden nakup!

Informacije dobite na tel. št. 21-611

Gasilsko društvo iz Britofa je pred dvema letoma kupilo novo motorno črpalko rosenbauer, vendar kljub temu oprema še ni popolna. Zaradi precejšnje oddaljenosti vodnega izvora želijo kupiti B cevi, predvsem pa bi se radi postavili z novim gasilskim avtomobilom. V primeru požara morajo gasilci iz Britofa motoriko in opremo naložiti na voz in ga s traktorjem privleči do kraja požara. Da bi prišli čim prej do potrebne opreme, se gasilci ogrevajo za stalnejše in bogatejše vire financiranja gasilstva. Prošjačenje med ljudmi in nabiranje prostovoljnih prispevkov navržeta še vedno največ denarja. Društvo iz Britofa bi tudi rado dobilo nove člane, ki bi predvsem redno in vestno prihajali na vaje.

Letos so bili gasilci iz Britofa zelo prizadevni in delavni. Žaživala je pionirska desetina, ki ji nameravajo posvetiti v prihodnje še več pozornosti. Ob praznovanju krajevnega praznika so organizirali mokro vajo, na kateri so sodelovala tudi društva s Primskovega, Suhe, iz Predoselj in z Visokega. Ker je vaja dobro uspela, so gasilci iz Britofa organizirali nov preizkus znanja in sposobnosti. Mladinska desetina je izvedla suho vajo na gospodarskem plospju, veterani pa so pokazali znanje v mokri vaji. Najmlajši član desetine veteranov je star 68 let, najstarejši pa 85 let. Članska desetina je izvedla nočno vajo.

-jk

Prvo lovsko tekmovanje

Cerklje — Lovska družina Cerklje na Gorenjskem je organizirala za danes izredno zanimivo tekmovanje na glinaste golobe in srnjaka, ki bo (4. 10. 74 popoldan) pri opekarni v Češnjevku.

Ta mlada lovška družina, ki sicer nima svojega lovišča, se vse bolj ukvarja s podobnimi prireditvami v duhu novih lovskih načel, da naj bo lovec gojitelj in ne samo uplenitelj divjadi. Takšna in podobna tekmovanja dajejo lovcem prav tako svojstven užitek, hkrati pa se usposabljujejo, da so streli, kadar gre za odstrel divjadi, točni in zanesljivi.

Tekmovanja se bodo lahko udeležili vsi ljubitelji strelcev in lovcev, najboljši pa bodo prejeli tudi darila.

-an

Traktoristi na preizkušnji

Cerklje — V nedeljo, 6. oktobra, dopoldan bo na zamljišču pod zadružnim domom v Cerkljah že tradicionalno 4. tekmovanje traktoristov v spretnostni vožnji z enoosno prikolico, ki ga prireja avto-moto društvo Cerklje v sodelovanju s tamkajšnjo kmetijsko zadrugo in z občinsko zvezo organizacij za tehnično kulturo Kranj.

Organizatorji pričakujejo še večjo udeležbo od prejšnjih let, saj je vedno več kmetovalcev predvsem iz vrst mladih, ki si želijo takih tekmovanj in preizkušnje svojega znanja. Najboljšim bodo po tekmovanju podelili tri pokale v trajno last in nagrade.

-an

20-letnica AMD Podnart

Člani avto-moto društva Podnart so minulo soboto na slavnostni seji proslavili 20-letnico obstoja in delovanja društva. Na slavnostni seji so se zbrali člani iz Podnarta, Ovsiš, Dobrave, Gobovcev, Mišac, Lancovega, Prezrenj, Kamne gorice, Ljubnega, Posavca, Otoč, Češnjice, Poljšice, Rovt, Brezovice, Lipnice, Kroke, Podbrezj, Radovljice, Brezj, Jamnika in še nekaterih drugih krajev. Značilno za to društvo namreč je, da zajema zelo široko področje radovljiške občine. To pa zato, ker pred 20 leti ob ustanovitvi med Radovljico in Kranjem ni bilo nobenega avto-moto društva.

Predsednik društva Valentin Šveglj iz Ljubnega je povedal, da ima društvo trenutno 279 članov. »Bila so leta, ko jih je bilo precej več. Tako smo jih 1967. leta imeli prek 480. Da članstvo v našem društvu tako niha, je vzrok v stališču, ki ga je imel dolgo časa upravni odbor. Vsakdo, ki je pri nas delal tečaj za voznika, je moral hkrati postati tudi član

društva. Večina jih je potem po enem letu izstopila. Zdaj si prizadevamo, da bi članstvo povečali in predvsem pomladili.«

Društvo ima svoj dom in mehanične delavnice, ki jih je oddalo v zakup. Prva leta z oddajo delavnice v zakup nekateri člani niso bili zadovoljni. Danes pa se večina pohvali nad takšno rešitvijo.

Predsednik društva Valentin Šveglj pravi, da vsako leto organizirajo po dva tečaja za voznike motornih vozil. Poleg tega organizirajo med letom tudi nekatere športne prireditve. »Sicer pa nas čaka v prihodnje še ena naloga. Dom smo sorazmerno hitro zgradili. Zdaj potrebujemo prostor za arhiv. Te akcije se bomo v kratkem lotili.«

Novi predsednik društva Valentin Šveglj je po poklicu krojač. Član društva je že od ustanovitve. Pravi, da nima kaj dosti časa, da pa je sedanji upravni odbor sestavljen tako, da delo ni težko. Sicer pa je

Valentin Šveglj še predsednik krajevnega organizacije SZDL Ljubno-Otoče, član delegacije KS in vodja civilne zaščite pri krajevni skupnosti.

Na sobotni slavnostni seji društva so posameznim članom in organizacijam podelili zlate plakete. Ob tej priliki so izdali tudi jubilejno značko. Že v petek pa so v domu AMD v Podnartu odprli razstavo ob 20-letnici društva. V bogatem programu je bila v nedeljo predvidena tudi spretnostna vožnja za mopediste in motoriste, ki je zaradi slabega vremena odpadla in jo bodo organizirali to nedeljo.

A. Z.

V počastitev tedna požarne varnosti je Občinska gasilska zveza Jesenice organizirala konec preteklega meseca v taborniškem domu na Planini pod Golico slovesnost, na kateri je predsednik zveze Tomaž Klinar izročil Gregorju Novaku, Valentinu Kežarju in Jožetu Tresoglavu plakete za 35-letno delovanje v gasilstvu. Predstavniki republiške gasilske zveze Franci Bahun pa je izročil Anici Hlebanja gasilsko odlikovanje II. stopnje, Cirilu Jalnu pa enako odlikovanje III. stopnje. Desetina društva iz Zabreznice je prejela diplomu za uspešno sodelovanje na republiškem tekmovanju v Velenju. Slovesnosti so se med drugim udeležili tudi predsednik izvršnega sveta jeseniške skupščine Ivo Ščavničar, načelnik oddelka za notranje zadeve Jože Vehar in predstavnik Železarne Tomaž Ertl.

B. B.

Planinski novici

Planinsko društvo Kranj sporoča ljubiteljem gora, da bo Dom na Kališču od jutri, 5. oktobra dalje odprt samo ob sobotah in nedeljah. Tako bo dom tudi letos ena redkih slovenskih planinskih postojank, ki bo sprejemala obiskovalce tudi pozimi. Za to ima največ zaslug oskrbnik Jože Krč, ki je kljub redni zaposlitvi prevzel to težko nalogo. Spomladi bo postojanka na Kališču spet redno odprta.

Preteklo soboto so udeleženci tradicionalnih izletov v gore v okviru akcije »Vsi Kranjčani hodijo v gore« obiskali Zelenico in Visoko Vrtačo, ki med planinci ni toliko znana. Jutri pa bo planinski avtobus spet krenil izpred kina Center v Kranju. Izletnike bo popeljal na loško področje. Cilj izleta je Lubnik.

**VZEMITE
SVOJ
MILIJON!**

Kar tako milijonov (seveda starih) ne dajemo. Treba se bo malce potruditi. Sprašujete, kaj vam je storiti. Vsak teden objavlja ITD razpredelnico s 25 številkami. Vaša naloga je, da obkrožite 5 števil, ki jih seveda sami izbirate. Držite pesti, da bo kombinacija, ki jo vsak teden izžrebajo v uredništvu ITD taka, kot ste jo napisali VI.

**12 TEDNOV—
12 MILIJONOV
ZA BRALCE
itd**

**ČE UGANETE VSAJ
3 ŠTEVILKE, PREJMETE
LEPO KNJIGO**

**ZA TISTE PA, KI BODO AKCIJO
ILUSTRIRANEGA TEDNIKA DELA
SPREMVALI VSEH 12 TEDNOV:**

**VELIKA NOVOLETNA
SUPER NAGRADA**

?

IZPOLNITE KUPON, VZEMITE SVOJ MILIJON!

